

Heliga Trefaldighets dag 2022

När en konstnär skapar ett verk lägger han ner hela sin själ i det han gör. När Gud skapar världen låter han allt i denna värld återspegla något av hans outgrundliga väsen. Gud övergår allt vad vi kan förstå och utforska. Men han vill samtidigt göra sig känd. Han vill yppa något om sig själv. Allt skapat kan ge oss en viss aning om Gud. Han är större än alla våra tankar och föreställningar, men ändå har han skapat oss till sin avbild för att vi skall få komma honom nära. Det betyder att även en människa som aldrig har hört det kristna budskapet om den treenige Guden, ändå kan treva sig fram till en viss förståelse. Vi kan nämna några begrepp som de flesta människor har mött och uppskattar: gemenskap, relation, person, enhet, dialog, delaktighet, kärlek. Alla dessa ord kan hjälpa oss att tränga in i Treenighetens mysterium och få en aning om vem denne fördolde Gud är och vad han vill göra för oss.

”Gud, vår Fader, du som sände din sannings Ord och den helige Ande för att avslöja ditt underbara mysterium, skänk oss den sanna tron” så bad vi i mässans kollektbön. Mer och mer kan Guds underbara mysterium yppas för oss och förvandla oss. Mötet med den levande och sanne Guden måste alltid förändra och förvandla oss till en större likhet med honom. Den man älskar vill man bli lik. Gud älskar oss, sina händers verk, och blir oss lik genom att låta sitt eviga Ord bli likt oss och bli människa för vår skull. Om vi älskar Gud – och hur kan vi låta bli att älska den Gud som har skapat oss och vill bli oss lik? – ja, då är det vår högsta önskan att bli honom lik. ”Vi är stolta över hoppet att få del av Guds härlighet” (Rom 5:2). Gud blir människa för att vi skall bli gudsliga och få del av Guds härlighet i all evighet. Redan här i tiden börjar detta mysterium, gudomliggörelsen, vår likgestaltning med Sonen som leder oss fram till Fadern.

Genom vårt dop har vi blivit så djupt förenade med Sonen att vi får dela hans relation med Fadern. ”Allt vad Fadern har är mitt” (Joh 16:15), säger Jesus som vill ge också oss del av allt detta. Steg för steg får vi under vår jordiska vandring mot evigheten del av detta gudomliga liv, som förvandlar oss till en allt större gudslighet. Det tar tid för oss att förstå vad som pågår inom oss under denna process. Först tycks allt mörkt och obegripligt. Och det är inte så konstigt, för när den oändligt upphöjde och helige Guden kommer oss nära räcker vår mänskliga fattningsförmåga inte till. Därför upplever vi det snarare som mörker, oförmåga och fattigdom. Men ur detta föds en djupare och innerligare förening med den sanne och levande Guden.

”Sanningens Ande skall vägleda er med hela sanningen” (jfr Joh 16:13). När vi väl släpper taget om oss själva och överlåter oss i naken tro till Gud, kan den helige Ande leda oss allt djupare in i mötet med den sanne Guden, den treenige

Guden. Vi får delta i den eviga dialog som pågår ovan tid och rum i Treenighetens innersta mellan Fadern och Sonen. Det övergår allt vad vi kan fatta och förstå, men tron, hoppet och kärleken leder oss vidare fram på denna väg, även om vi tycker oss famla i blindo. ”Guds kärlek har ingjutits i våra hjärtan genom att han har gett oss den helige Ande” (Rom 5:5). Inom oss pulserar kärleken mellan Fadern och Sonen. I vår inre helgedom kan vi alltid bli kvar i denna kärleksström och förvandlas mer och mer av den.

Genom vårt dop är vi ett Andens tempel där den heliga Treenigheten lever. När vi börjar inse detta förändras allt. Vårt sätt att be får stadga. Vår kärlek till våra medmänniskor får ny kraft. Vårt sätt att se på oss själva fördjupas. Alla våra relationer, med Gud, nästan och det egna jaget präglas mer och mer av den kärlek som ständigt väller upp inom oss genom Guds inneboende. Gud är oss så oändligt nära att vi aldrig kan undgå honom. Vi blir otänkbara utan honom. Vårt liv lever vi inte längre på egen hand – utan på tu man hand, ja, med, i och genom de Tre. Det blir det naturligaste av allt att leva till den Treeniges ära och i hans ljus.

Treenighetens mysterium är inte något abstrakt och subtilt. Ingenting är så jordnära och praktiskt som detta mysterium. Överallt ser vi spår och tecken på den treenige Guden. I atomens minsta partiklar som dras till varandra ser den heliga Edith Stein något som pekar tillbaka på Guds innersta treeniga mysterium. Överallt får vi glädja oss över att upptäcka det som påminner oss om Gud och hjälper oss att leva i gemenskap med honom, att ta emot och ge kärleken vidare.

I varje möte med vår nästa kan vi ana något av den fördolde Guden. Varje människa är skapad till Guds avbild. Vi kan skymta något av honom i henne. Vi kan locka fram något av honom i henne. Vi kan glädja oss över den minsta lilla sak i henne som pekar vidare på Gud. Därför är det så viktigt hur vi ser på varandra. Guds blick vilar ständigt på oss, med oändlig kärlek. Vi kan lära oss att ansluta oss till denna kärleksfulla blick när vi ser på vår nästa. I evangeliet ser vi hur Jesus ser på människor och hur hans blick förvandlar dem. Tänk om vi kunde lära oss att se på varandra på det sättet. Den helige Ande kan påminna oss om detta, så att vårt likgiltiga sätt att se på de andra blir en mer kärleksfull blick.

Vi kan lära oss mycket av att begrunda Treenighetens mysterium. Sonens och Faderns djupa enhet och gemenskap hjälper oss bygga upp enhet och gemenskap i kyrkan och i samhället. De kärleksfulla relationerna mellan personerna i gudomen blir en förebild för hur vi människor skall fördjupa våra relationer. Sonens och Faderns dialog blir modell för våra mänskliga dialoger. På så sätt växer vår delaktighet i Treenighetens eviga kärlek och kan förvandla oss inifrån, så att vi kan sprida denna kärlek utåt till dem vi möter mer och mer.